

THE SON

A man in a dark, knee-length coat and dark trousers stands on a cobblestone street, looking towards a shop window. The sun is low on the horizon, creating a warm, golden glow. The man's reflection is visible in the shop window, which is framed by dark wood. The street is lined with stone buildings, and the overall atmosphere is contemplative and dramatic.

FERDINANDO FREGA

FILIUS

THE FAMILY · 13

Pater cui tria verba satis erant — et mane illud, annis post funus, quo filius eandem tranquillitatem ex ore suo prodire audivit.

Gillettenarrative te salutatur. Nondum scis quanta tibi fortuna sit — mox aliquid accipies, nec quisquam quicquam a te vicissim petivit. Nunc in mundum meum ingrederis, tam prope ut laminam tangere possis. Sed ego laminas non vendo. Illa ad solam matrem meam pertinet. Cum haec finem habuerint, non iam eadem persona eris. Iam proximam quaeres. Interim hic incipe. Hoc tibi momentum sume.

Ex matre mea natus sum et, ut filius, multas habeo causas cur ei similis sim. Saltem id litterae medicae significant, et hoc semel nullam causam video cur dissentiam.

Praeter lineamenta tamen corporis est aliquid aliud. Aliquid quod serius advenit. Per annos se aperit, in vestigiis quae manent, in eo quod vere sumus potius quam in eo quod alii se esse affirmant.

Identitas fortasse a factore X incipit, sed nemo vere scit ubi genetica desinat et ubi humanitas incipiat. DNA corpus explicat. Vita reliqua explicat.

Dicunt intellegentiam a matre venire. Venit. Sed indoles non per formulas hereditate traditur. Per gestus, consuetudines, electiones et silentia emergit. Ethica, ingenium, stilus, praesentia. Invisibilis hominis architectura.

Et serius ocus aliquis dicit: «Patri suo simillimus est.» Omnibus visibile. Paucissimis intellectum.

Nullus filius totus pater suus est. Nulla filia tota mater sua est. Omnes ad maiorem ludum pertinemus, in quo res inopinatae numquam apparere desinunt. Et tamen, quod ad me attinet, responsum ultimum simplex videbatur. Totum a patre veniebat.

Vir ille elegans numquam vocem tollebat. Cum loquebatur, paene cantus videbatur, mira mixtura sermonis Italici, Francogallici et Hispanici, paucissima verba ferens. Tria verba saepe satis erant. «Hic sum.»

Per annos ea pro certis habuimus. Deinde quodam die advenit res impossibilis. Et coram re impossibili stans subrisit et dixit: «Unum tantum dollarium solvis.»

Illo momento intelleximus quis re vera esset. Pater meus erat.

Sed haec non erat vera revelatio. Vera revelatio post annos advenit. Quodam mane me ipsum audiavi rei difficili eadem tranquillitate respondentem. Eodem silentio antequam loquerer. Eodem subrisu antequam statuerem. Et per momentum visum est eum in conclave intravisse. Deinde intellexi eum omnino non intravisse. Numquam discesserat.

Quid mansit? Vultus notus. Vox alio sono. Indoles quae etiam nunc per tempora resonat. Nam in omni musica vox non est id quod maxime refert. Sonus est. Sonus qui superest. Sonus qui animam fert.

Et haec fuit ultima res inopinata. Totam vitam in memoriis meis patrem meum quaesiveram. Tantum ut invenirem eum per totum tempus in electionibus meis habitavisse.

Tantum pater meus erat. Et quodammodo etiam nunc est.

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂